

[Økonomi- og budgetministeren.]

fastsættelse af statens personalelofter. Det er imidlertid mindre end halvdelen af statens samlede udgiftsdispositioner, der dækkes af disse styringsmidler.

Arbejdsgruppen fremsætter nogle forslag, som skulle gøre det muligt at få bedre hold på den samlede udvikling inden for det offentlige. Blandt de vigtigste forslag skal her kort nævnes: det arbejde, der er sat i gang i økonomi- og budgetministeriet om en effektivisering af statens regnskabs- og budgetvæsen, bør fremmes, og der bør i tilknytning hertil søges formulere sådanne udtryk for mål og præstationer, som er relevante for en vurdering af effektiviteten i den offentlige indsats. I sammenhæng hermed er det foreslået, at det udvalgsarbejde, der er iværksat under indenrigsministeriet om et nyt budget- og regnskabssystem for kommunerne, fremmes mest muligt, og at den nyordning, som bliver resultatet heraf, gør en budgetmæssig „samkøring“ mellem den statslige og den kommunale sektor mulig.

Kommunernes andel af de offentlige udgifter har i de senere år været voksende, og denne tendens ventes fortsat gennem 70-erne; de problemer, dette skaber for effektiviteten af statens finanspolitik, har også givet anledning til andre forslag. Det anbefales således, at regeringen optager forhandlinger med repræsentanter for kommunerne med henblik på at skabe faste rammer for samarbejdet mellem staten og kommunerne om koordinering af udgiftspolitikken og ressourceforbruget. Arbejdsgruppen ønsker indenrigsministeriets virksomhed som statens koordineringsorgan i forhold til kommunerne styrket ikke blot med hensyn til den økonomiske side af sagen, men også i henseende til en samordning af virksomhedens administrative og retlige aspekter.

Arbejdsgruppens hovedanliggende har i midlertid været, hvorledes centraladministrationen bør være indrettet for at kunne løse planlægnings- og styringsopgaverne og for bedst muligt at kunne udnytte de virkemidler, som arbejdsgruppen som før nævnt selv har peget på.

Arbejdsgruppen finder ikke, at der kan opstilles en enkelt plan for centraladministrationens opdeling i departementer, direk-

torater og nævni, som kan anvendes på alle områder. Der er i stedet opstillet to principskitser, som kan benyttes som udgangspunkt ved den konkrete stillingtagen.

Efter den ene, som er tiltrådt af flertallet som den model, der normalt er mest praktisk, skal der ske en opdeling af centraladministrationen i departement og direktorater; her er arbejdsgruppen på linje med administrationsudvalget af 1960. Centraladministrationens opgaver i forbindelse med den daglige administration skal dog i videre omfang end tidligere foreslået varetages uden for departementerne, især i direktoraterne.

Efter den anden principskitse bør centraladministrationen inden for de enkelte områder opbygges som en enhedsorganisation. Et mindretal har — bl. a. under hensyn til den påbegyndte decentralisering af forvaltningsopgaverne — fundet, at denne ordning normalt vil være mest anvendelig.

Arbejdsgruppen er enig om at foreslå en vidtgående udlægning af konkrete sager til selvstændige centrale eller lokale myndigheder.

Med hensyn til departementernes interne organisation og arbejdsgang er der særlig med henblik på principskitse I stillet forslag om, at der tilvejebringes en arbejdsdeling mellem varetagelsen af administrations- og styringsopgaverne, planlægnings- og udviklingsopgaverne og departementets interne personaleforvaltning m. v.

Den overordnede koordination og planlægning af det samlede område forudsætter, at der etableres en løbende rapportering om udviklingen. Opgaverne omfatter i øvrigt den sammenfattende udarbejdelse af departementets bidrag til et eventuelt årligt eller flerårligt lovgivningsprogram såvel som til perspektivanalyser, budgetoverslag og finanslovforslag samt i forbindelse hermed udarbejdelse af baggrundsmateriale for en fordeling af ressourcer på budgetteringsrammer, hovedformål m. v.

Arbejdsgruppen har også stillet forslag om en mere systematisk efteruddannelse af centraladministrationens personale, bl. a. med henblik på at gøre det bedre egnet til samarbejde på det internationale plan.

Det foreslås, at de personalemæssige forhold i centraladministrationen tages op til bredere overvejelse bl. a. med henblik på